

indholdet i institutionen, der vægtes højest hos regeringen.

SF ser ikke dagtilbudsloven som et seriøst bud på, hvordan daginstitutionernes selvstændige funktion i børns udvikling styrkes. Lovforslaget er simpelt hen for uambitiøst.

SF kan ikke støtte forslaget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak. Den næste ordfører er fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Regeringen har i årevis afvist at lave en fælles lov for, hvordan forholdene skulle være i landets vuggestuer og børnehaver. Vi har mange gange foreslået, at vi skulle sikre, at man havde gode fysiske rammer, at man havde gode normeringer, at der var voksne til at tage sig af vores børn. Det har regeringen afvist.

Nu kommer regeringen så med en fælles lov, men uden at det, man har fokus på, er, hvordan vi sikrer gode rammer for vores børn. Der er ikke noget med om, hvor meget plads der skal være; der er ikke noget med om, at der skal være voksne, der har tid til at tage sig af børnene. Nej, det, man er optaget af, er, hvordan vi kan opstille nogle systemer, så vi kan uddele smileys til forskellige børnehaver. Det kan så være, man vælger at kalde det noget andet end smileys, det kan være, det bliver bamser eller noget andet, de skal måles med i børnehaverne. Men systemet er i hvert fald, at man skal have offentliggjort nogle måder, så man kan have et marked for børnehaver og for vuggestuer.

Det er en grundlæggende anden tankegang, der ligger til grund for regeringens politik på det her område og det lovforslag, der er her, end den, som vi står for i Enhedslisten. Jeg husker meget tydeligt, da vi diskuterede det allerede for nogle år siden med Venstres socialordfører, som dengang var hr. Flemming Oppfeldt. Han mente, at det var rigtig godt at indføre frit valg og markedsstyring, fordi man, ligesom når man var utilfreds med tomaterne nede i supermarkedet og så kunne gå hen og købe tomater i et andet supermarked, så også, hvis man var utilfreds med sit barns børnehave, bare kunne flytte sit barn over i en anden børnehave.

Det kan godt være, at man hos regeringen og regeringspartierne og Dansk Folkeparti har den opfattelse, at børn er ligesom tomater, og at man bare sådan skal flytte rundt på dem, efterhånden som man nu finder ud af, hvem der har de mest smilende smileys eller bamser. Men for os er

børn altså noget helt andet end tomater. For os er det ret afgørende, at vi sikrer, at alle landets vuggestuer og børnehaver og dagplejere har de bedst mulige forhold for vores børn. Det handler om, at vi skal sikre nogle rammer, at vi skal sikre, at der er nogle voksne til at tage sig af dem.

Det, vi så i efteråret, var jo, hvordan masser af forældre, pædagoger, pædagogmedhjælpere valgte at gå ud og strejke og blokere og demonstrere, fordi de protesterede mod, at man ikke prioriterer vores børn. De sagde meget klart, mange af disse mennesker, som aldrig før havde blandet sig i politik, at de ikke kunne forstå, hvorfor de i privatforbruget får råd til flere og flere fladskærme, firkulstrækkere osv., samtidig med at de oplever, at der ikke bliver råd til flere ting i vuggestuer og børnehaver, at der ikke bliver råd til voksne, der har mere tid, men tværtimod ofte at der bliver mindre tid. Så det, der er brug for, er voksne med tid til børnene. Det er det, der bliver efterlyst.

Kl. 15.10

Vi ved også, og det har regeringen selv erkendt, at der er mange af de ansatte, der holder op i de kommende år, går på efterløn og pension. Regeringen har afvist at komme med en plan for, hvordan vi erstatter dem, der holder op, og i det her forslag er der i hvert fald ingen tiltag, der skal gøre, at der fremover er nogen, der har lyst til at arbejde på det her område. For der er ikke mange, der har lyst til at arbejde med børn, som om de var tomater. De, der i dag vælger at arbejde med børn, gør det, fordi de har lyst til at arbejde med børn som børn.

Dertil kommer så, at forslaget indebærer, at staten skal bestemme, hvordan vores børn skal opdrages, at man fratager os den frihed, vi har haft i masser af år, til at gå ud og lave børnehaver og vuggestuer på et pædagogisk, ideologisk grundlag for at kunne opdrage vores børn til de værdier, som vi syntes var vigtige, når vi gik sammen om det.

Fremover kræver man fra regeringen og Dansk Folkeparti, at samtlige børn i dette land fra de er 6 måneder gamle skal opdrages ud fra, hvad staten finder er det væsentlige, skal opdrages til at føle samhørighed med det danske samfund, uden at det så her er defineret, hvem det danske samfund er eller hvem der skal bestemme, hvem det danske samfund er.

Jeg siger bare, at jeg ikke har lyst til, at mine børn eller børnebørn, når den tid kommer, skal have en stat, der bestemmer, hvem det er, man skal føle samhørighed med. Jeg foretrækker, at